

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXX. An Christus meruerit eßè Caput Ecclesiae, & Iudex vniuersorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

imperium, quod à Patre Christus accepit, & sub id tempus Deus caput Christi esse desuet.

A V T O R. Horribile; quot heresi-
bus quamque immanibus illa blasphemias
fateant! Ut ad eris & examen vo-
care singula non sit opera. Suapte le-
monstrositate confodiunt, Solum ego
pauca reponam orthodoxa.

Dextera Dei. 1. Dicitur Beatitudo,
iuxta Psal. 15. Declarationes in dexteratua
& que in finem. Hic sedet, id est, habitat,
ait Aug. l. i. de Symb. c. 4. 2. Dicitur
& Iudicari: Potestas, qua Patri conregnat
Christus venturus iudicare. Vide S. Th.
3. q. 58. 3. Dicitur & Gloria Divinitatis.
Quæ tria Christo conueniunt quæ Deo
Homini trifariam: Quæ Deo; in AEquali-
tate Patris: Quæ Homini; in Beatitate
præ cunctis creaturis: Quæ Christo, vni
Personæ in duabus naturis; in AEquali-
tate Honoris; quatenus Filius Dei cum
assumta natura sit eodem venerandus
honore, non duplice. Atque tribus his
modis sedere ad dexteram Patris, pro-
prium solius est Christi. Hebr. 2. Ad
quem enim Angelorum dixit aliquando; Sede
ad dexteris meis? Hoc est dare Deo, quæ
Dei; Homini, quæ hominis sunt; Chi-
sto, quæ Christi.

Deificatores autem Humanitatis in
Christo refutauimus ^{suprà quest. 27} Ser-
uatâ igitur trimembri distinctione dictâ,
facile fuerit enarrata hæreticorum fabu-
lamenta diffire. Cæterum plura in
meo Antichristo. p. 1. q. 19.

Q V A E S T I O LXX.

An Christus meruerit esse Caput Ec-
clesie, & Index uniusorum?

L V T H E R O - C A L V I N I S T A S Christum
dicere sceleratorum sceleratissimum pec-

catorum, liquet ^{suprà q. 17} Inique ipso huma-
næ redēctionis opere pluribus obnoxium
culpis succubuisse, quest. 32. In primis vero
graves Animæ ipsius defectus eidem inten-
tūniss., quest. 44. Adeoque funditus etiam
desperat., quest. 46. cum fidei perdita ia-
catura, quest. 47. Ac pro merito pœnas iu-
stas inf. rorū expendisse: quest. 50. 51. 52. 58.
Hisque de causis nihil sibi quicquam com-
meruit, quest. 59.

Hæc, inquam, Lutherocalvinistas affir-
mata iactare locis adlegatis, fecimus manife-
stum. Quare quæstionem præsentem ab ins-
dem non nisi cum sibilis ac fannis excipi, ne-
mini mirandum accidet.

I. C A L V I N U S, ut inimicorum Christi fa-
cile inimicissimus est; ita & subannatorum
eius maledicentissimus, nefandissimeque
blasphemus, sic ait Instit. l. 2. c. 17. §. 6. Et
in Phil. 2. v. 9. Qui Christum per merita con-
secutum autem, 1. Ut Iudex sit mundi, 2.
Caput Angelorum, 2. Et Summum obtineat
Imperium; Temerarij sunt.

S V A D E T istis. 1. Quid opus fuit descen-
dere unicum Filium Dei, ut sibi acquireret ali-
quid nos? 2. Quia pro nobis laborauit
usque ad mortem. Rom. 8. Pro nobis tradi-
dit illum. Isa. 9. Natus est nobis. Ioan. 17. Pro
eis ego sanctifico me. 3. Quia frigeret illa
commendatio amoris, Rom. 5. Quod Christus
pro inimicis mortem subierit. 4. Quibus mer-
itis all. qui potuit Homo, ut eliet ludex,
Caputque omnis creaturæ, & resideret in eo
Majestas illa, cuius millesimam partem nec
Angeli attingunt?

A V T O R. R E S P O N D E O A D I.
Qui descendit Deus, sibi mereri habuit
nihil; at qui incarnatus Homo factus est,
ei inter resurrectionem multa defuerūt.
Nam & gloria corporis non sequitur ab-
solutè ad gloriam animæ, sed ad congru-
entiam meritorum; quia acquiritur per
actus animæ exercitos in corpore.

A D II. Pro nobis quidem, sed non
Tantum.

AD

A D III. Charitas eius passi nil impedit meritum proprium Corpori Christi accrescens. Nec sui omnino fuit oblitus Christus, ut ait Calvinus: alioquin non orasset, Ioan. 17. *Clarifica me Pater claritate, quam habui apud te.*

A D IV. Christus ait August. libr. de prædest. c. 15. non meruit sibi Unionem hypostaticam; nec ut in eo resideret ea Maiestas: meruit tamen esse Iudex & Caput omnium; quod minus est, quam Reconciliatio mundi; atqui hanc mereri potuit: ergo magis & illa. Vnde si, qui id credunt ac asserunt, temerarii sunt; omnino tenerarius erit Christus, Spiritus Sanctus, temerarii Euangelistæ, omnisque S. Patrum Antiquitas, & Ecclesia Dei. Vide in meo Antichristo part. 1. quæst. 19. & 20.

I. IUDICIARIA POTESTAS est propria Christi. Quæ enim ad hanc tria requiruntur, insunt Christo perfectissimè: ut Potestas coercendi subditos; Zelus iustitiae; & Sapientia. D. Tho. 3. quæst. 59. a. 1.

Et verò Christi est, ut quæ Homo in homines iudicium exerceat. 1. Obafinitatem: Vnde Heb. 4. *Non habemus Pontificem, qui non posset compati infirmis tribus nostris, tentatum per omnia.* &c. Adeamus ergo cum fiducia ad Thronum gratie eius. 2. Corpora mortuorum Deus suscitabit per Filium ad judicium, quæ Hominem; animas per eundem, quæ Deum, reddet corporibus: ideo & eorundem Iudex erit. 3. Quia, ait August. 64. de Verb. Dom. *Rectum erat, ut iudicandi viderent Dominum Iudicem;* in forma serui; boni & mali: in forma Dei, scilicet boni.

Ea igitur Potestas conuenit Christo, Tum ob Diuinam personam, ob Capitis dignitatem, & Gratiæ plenitudinem; Tum verò etiam ex merito. Vnde August. ibidem. *Sedebit Iudex, qui stetit sub Iudice: damnabit verò reos, qui falso factus est reus.* Liquet de Iudice: Porro de Capite.

II. CAPUT ECCLESIAE est Christus. 1. *Ob ordinem;* quo, quantò est altior in gratia, tanto & propinquior Deo. Qua causa etiam, Rom. 8. *Quos præconiuit, hos & prædestinavit conformes fieri imaginis Filij sui:* ut sit ipse Primogenitus in multis fratribus. 2. *Ob perfectionem* gratiarum plenam. 3. *Ob virtutem* infundendi gratiam in membra influentem. Cùm autem Humanitas tota Christi influat in animas & corpora; idcirco utrorumque Caput est: Et hoc inter vniuersum genus humanū. Quia 1. Tim. 4. *Est Saluator omnium hominum, maximè infidelium.* 1. Ioan. 2. *Ipse est proprietatio pro peccatis nostris.* &c. Sed etiam pro totis mundi. Vide D. Thom. 3. quæst. 8.

ANGELORVM verò Caput est Christus quia illi vnum Corpus mysticum sunt cum militante Ecclesia. Utrumque autem unus solus Christus unicum propriumque Caput est, ut præter eum aliis esse nequeat. De summo Christi Dominio actum alibi; ageturque loco proprio.

III. CALVINVS de Iudice Laciniam assuens dicit in Luc. c. 24. v. 39. *Plagis adhuc eum Confosum imaginari, cum adueniet mundi Index, stultum & anile est delirium.*

AVTOR. I. Detestantur hunc turpissimum Caluini errorem eiusdem discipuli, ut Conradus Pelicanus in Ioa. c. 20.

Ro-

Rodolphus Gualtherus fol. 175. in Ioan. Ministri ambo Tigurini.

2. Ven. Beda in Lucam Comment. c. 97. Vulnerum cicatrices non seruauit, quod sanare non posset; sed ut perpetuò triumphum victoria sua circumferret.

3. S. August. putat eas non hiasserupta carne; sed ut signa mansisse. At melior, communiorque sententia est contraria: ut in quarum hiatus intulerit digitos S. Thomas. Ioan. 20. Vide meum Nucleum concionum Dom. in Albis part.

4. &c. 5.

4. De S. Martyrum plagiis ita S. Aug. lib. 22. Cuius. c. 20. Fortasse videbimus. Non enim deformitas in eis, sed dignitas erit; & quadam, quamvis in corpore, non corporis, sed virtutis pulchritudo fulgebit. &c. Non sunt appellanda corporis virtus sed Virtutis indicia. Hinc per maius aestima de Christo. &c.

III. CALVINVS alteram annectit notam: sed suam. Quod Apostolos & sanctos fore cum Christo Iudices afferamus; ac ob eam in cætēsis causam ipsos dñe & iherō adorremus; hoc ei bilem in nasum eliet, ut in Ioan. cap. 8. v. 53. dicat: Illustravit Deus nomen suum per Apostolos & Martyres: Papista idola ex tuis fibi configunt, qua DEI locum occupent. &c. Quantulum enim restat Deo, vel Christo; si habeant Sancti, quod illis prodige largiuntur Papista? Proinde sciendum est, confundi totū regni Dei ordinem, nisi longè infra Christum succedant Apostoli & quicquid est Sanctorum; ut solus Ipse emineat. &c. Dupliciter peccant: Quod in doctrina Sanctoros preferunt Christo: Deinde, quod illos vestientes Christi spoliis, cum proprie tua virtute exinaniant.

Sed singulatim de iudicio Sanctorum honore dissentient hæretici, apud Maldonatum in Ioan. c. 8. v. 53. 1. Fere Iudices Apostolos; non per Comparationem; sicut Ninivitæ & Regina Austri: sed ut latæ sen-

tentiæ præcones. Deinde, non ut Iudices, sed ut Consiliarios & Assessores.

AUTOR. 1. Caluinus declamator rem agit, non Doctorem: quin Caluminatorem; mentiens honore Christum spoliari, ac Sanctos præ ipso coornari. &c. 2. Ceteri nugatores sunt: Quasi verò sit Consiliariis opus Christo. Vide in meo Nucleo Concionum de Iudicio, Conc. 4. par. 3. Et D. Tho. &c.

Q V A E S T I O LXXI.

Quale Iudicium Christus exercebit Lutherο calvinistis?

Diligenter congesit accurate doctus Quir. Cnoglerus, quæ huc facere videntur. Reddam ex ipso; non tam ut refutem, quam ut ad proprium referuata locum reiiciam: censem tamen tribus.

1. LUTHERANVS. Vbiquirarii, apud B. zā in respon- sua ad Acta Mom. clg. Colloq. tal s ex Bergensi iupa dedecunt abortus. An iudicium Christus non revertetur? Nec enim potest ex loco in locum reverti, qui omnem locum occupat. Vel se revertetur, non revertetur verò, sed appa- renter tantum, hoc est, ex inuisibili evaderi visibili.

2. LUTHERVS. I. de Conciliis p. 2. iudicii assis- tes ex orco euocatos assignat Christo dicens: Eusebius & Nestorius (Archihæretici) SS. Cyriillum & Leonem condemnabunt.

DE INIVSTO CHRISTI IUDICIO. 1. Lu- therus in lib. de seruo arbit. contra Erasmus. In- di- gnos coronabit, indigos puniet: immoritos sa- uabit, im- meritos damnabit.

2. BRENTIVS in explic. Cateches Wittenb. anni 1552. pag. 214. 215. Iudicij sententiam non pronunciabit secundum Decalogum.

3. Causam sibi promere videntur Ministri Lubecenses, Hamburgenses, Lunæburg: & Magdeburgenses in responso ad literas Illyrici & Galli: Omnes et in qui circa Moysen, id est, Decim præcepta versantur, addiabo- lum pertinent. Addunt Antinomii apud Confessores Manfeldenses fol. 91. 92. Legestante, Christum po- tire oportet.

4. Symbolam adiicit suam Nicolaus Amsdorius i- stam: Nec secundum meritum indicabit, (scilicet quic- quid ipse dicit Matth. 26.) sed secundum fidem. Nam bona opera pernicioса erunt ad salutem.

P. AV.